ಜಾಂಬವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ

(ಸ್ಯಮಂತಕೋಪಾಖ್ಯಾನ)

[ಸೂಚನೆ: ಇದು ಹಲಸಿನಹಳ್ಳಿ ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ವೆಂಕಯ್ಯನ ಮಗ ಸುಬ್ಬ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಿವಾಹ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ಸತ್ರಾಜಿತ , ವನಪಾಲಕರು , ಕಿರಾತಪಡೆ , ಪ್ರಸೇನ , ಸಿಂಹ , ಜಾಂಬವ , ಬಲರಾಮ , ನಾರದ , ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ , ಜಾಂಬವತಿ , ಕೃತವರ್ಮ] [ಸತ್ರಾಜಿತನ ಓಲಗ , ತೈದತಾ......]

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅರಸ ಕೇಳ್ ಬೃಂದಾವನಾಖ್ಯದೊ | ಳಿರುವ ಸತ್ರಾಜಿತನು ವಿಭವದಿ ॥ ತೆರಳಿ ಬಂದೋಲಗದಿ ಮಂಡಿಸಿ | ರಲ್ಕೆ ಚಾರಕನು ॥

[ವನಪಾಲಕರ ಆಗಮನ]

ವನಪಾಲಕರು : (ಭಾಮಿನಿ) ಭರದಿ ನಡೆತಂದೆರಗುತ್ತಾಕ್ಷಣ | ಕರವ ಜೋಡಿಸುತಾಗ ದೈನ್ಯದೊಳಿರಲು ॥

ವನಪಾಲಕರು : (ಏಕ) ಪರಾಕು ಪರಾಕು ಸ್ವಾಮಿ । ಪರಾಕು ಬಂದೇವು ಪ್ರೇಮಿ । ಕಿರುಕುಳ ಹೆಚ್ಚುತೆ ವನದೊಳಗೆ ॥ ಮಿಗೆ ಮೃಗನಾ ಹಿಂಡು । ಕಿರುಕುಳ ಹೆಚ್ಚುತೆ ವನದೊಳಗೆ ॥

ವನಪಾಲಕರು : (ಏಕ) ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ ಬಂದು | ಲೆಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲಾದಿಂದು | ಪೊಕ್ಕು ಸೂರೆ ಗೈದವು ತನಿವಣ್ಣ ॥ ಹೌದೆನ್ನಿರಣ್ಣ | ಪೊಕ್ಕು ಸೂರೆ ಗೈದವು ತನಿವಣ್ಣ ॥

{ಹಕ್ಕಿ ಪಿಕ್ಕಿ ಗಳಲ್ಲ | ಲೆಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲಾದಾಂಗೆ | ಕುಕ್ಕಿ ಕುಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದಾವೆ ∥ ತನಿವಣ್ಣನೆಲ್ಲ | ಹೌದೆನ್ನಿರಣ್ಣ | ಕುಕ್ಕಿ ಕುಕ್ಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದಾವೆ ∥}

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ಚರನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ | ವನಕೀಗ | ತೆರಳಿ ಬೇಟೆಯನಾಡುತ ॥ ದುರುಳ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳನು | ಸಂಹರಿಸಿ | ಹರುಷಪಡುತಿಹೆನೆಂದನು ॥

[ಕಿರಾತರ ಪಡೆಯನ್ನು ಬರಹೇಳಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಳಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಕಿರಾತರ ಓಲಗ , ದಿಗ್ಣಾಂ ತಯ್ಯತ್ತ ದಿನ್ನ ದದಿನ್ನ ದಿನ್ನಕ್ಕ ದಿನ್ನ ದಿಗ್ಣಾಂ ತಯ್ಯತ್ತ ದಿನ್ನ ದೇಂ ..... , ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಆಯುಧ , ನಾಯಿ , ಬಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ರಾಜಿತ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಕಿರಾತರು : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಚರಣಕೆ ಬಿನ್ನಹ ಸ್ವಾಮಿಯೆ ಯೆಮ್ಮನು | ಕರೆಸಿದ ಕಾರಣವ ॥ ಅರುಹಲುಬೇಕೆನೆ ಪೊರಡಿರಿ ಬೇಟೆಗೆ | ತ್ವರಿತದೊಳೀಗೆನಲು ॥

[ಕಿರಾತರ ಪಡೆಯೊಡನೆ ಹೊರಡಲು ಅನುವಾಗುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸೇನನ ಪ್ರವೇಶ , ತೈತೈತೈತೈ......]

(ಭಾಮಿನಿ-ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ಹರುಷದೊಳು ಸತ್ರಾರ್ಜಿತಾಖ್ಯನು | ಕರುಣಿಸುತ ವೀಳೆಯವ ಬೇಟೆಗೆ || ಭರದಿ ಪೊರಮಡಲು ಅನುಜನಾದ ಪ್ರಸೇನ ಬಂದೆರಗಿ ||

ಪ್ರಸೇನ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ಗಮನವಿದೆಲ್ಲಿಗಣ್ಣಯ್ಯ | ನೀನು | ಕ್ರಮದಿಂದ ಪೊರಡುವುದೇಕಯ್ಯ || ಅಮಮ ಕೈರಾತರ ಶ್ರಮವು ಏನಿಹುದಿಲ್ಲಿ | ಮಮತೆಯೊಳ್ ಪೇಳ್ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಹೆ ನಾನು ||

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ಅನುಜ ಕೇಳೆಮ್ಮುಪವನದ | ಚಾರ | ವಿನಯದಿಂದುಸುರಿದ ಹದನ ॥ ಹನನಗೊಳಿಸಿದವು ಫಲ ಪೈರು ಪಣ್ಗಳ | ವನಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ತಿನುವುದ ಅರಿತೆನು ॥

ಪ್ರಸೇನ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಅಣ್ಣ ಕೇಳೀಗ ಗೋಷ್ಪದ ಜಲಕ್ಯಾತಕೆ । ಹಣ್ಣುವೆ ಹರಿಗೋಲನು ॥ ಬಣ್ಣವಲ್ಲೀಸು ಕಾರ್ಯಕೆ ನೀನೇ ಪೋಪುದು । ಎಣ್ಣಿ ನೋಡೆಲ್ಲವನು ॥

[ಪ್ರಸೇನನು ನಾನೇ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗ]

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ಸದರವಲ್ಲಿದು ಬೇಟೆ ತಮ್ಮಾ | ಬಹು | ವಿಧದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಹುದಮಮಾ || ಮುದದಿಂದ ಸದನದೊಳಿರು ನೀನು ಕ್ಷೇಮದಿ | ಸದೆದು ನಾ ಬರುವೆನು ಮೃಗಗಳ ಶೀಘ್ರದಿ ||

ಪ್ರಸೇನ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ನುಡಿಯನು ಎನ್ನಗ್ರಜ ನೀ | ಕಡು ಮಿಕಗಳ ಪಡೆಯ ॥ ಬಡಿದಪ್ಪಳಿಸುವೆ ನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನಯ | ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಅನುಜ ॥

[ತಮ್ಮನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸ್ಯಮಂತಕವನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ನಂತರ]

ಪ್ರಸೇನ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತೆರಳುವೆನು ತಾನೆನುತ ಕಂಠದಿ | ಧರಿಸುತಾಗ ಸ್ಯಮಂತಕವ ಪಡೆ ॥ ವೆರಸಿ ವಿಪಿನವ ಪೊಕ್ಕು ಶರವಿಡು | ತಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಗೆಸೆಗೆ ॥

[ಪ್ರಯಾಣ ಕುಣಿತ , ತೈತೈ ತದ್ದಿನ್ನ ದೇಂ...... , ಮೊದಲು ಕಿರಾತರಿಂದ ಬೇಟೆ , ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಆದಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೇನನ ಬೇಟೆ]

ಪ್ರಸೇನ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ –ಮಟ್ಟೆ) ಹರುಷದಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡುತ | ನಡೆದನಾ ಪ್ರಸೇನರಾಯ | ಹರುಷದಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡುತ |

[ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳ ಬೇಟೆ ಮುಗಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೊರಟಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಂಹದ ಪ್ರವೇಶ]

ಸಿಂಹ : (ಮಟ್ಟೆ) ಪೊರಟು ಗುಹೆಯೊಳೊಂದು ಸಿಂಹ । ಉರಿಯ ಸೂಸಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತ ॥ ಅರರೆ ದುರುಳ ಏತಕೆನ್ನ । ಸರಿಸಕೈತಂದೆ ॥

[ಪ್ರಸೇನ ಮತ್ತು ಸಿಂಹ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಪ್ರಸೇನ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಕೆಟ್ಡ ಕಾನನಮೃಗವೆ ಜೀವದೊಳಾಶಾ ॥ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕೆ ಬಾರೆನುತ್ತಲಿ | ಬಿಟ್ಡನಾಕ್ಷಣ ಶರಗಳ ॥

ಸಿಂಹ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಎರಡು ಕೈಯೊಳು ತಿಕ್ಕಿ ಚೂರ್ಣವ ಗೈದು ॥ ಶರವ ಖಂಡಿಸುತಾಗ ಕೇಸರಿ । ದುರುಳ ತೋರೆಲೊ ಶೌರ್ಯವ ॥

ಪ್ರಸೇನ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಕಡಿವೆ ಕಂಠವೆನುತ್ತ ಪ್ರಸೇನನು ॥ ಖಡುಗವನು ತೂಗುತ್ತ ಬರೆ ಬಂ | ದೊಡನೆ ಕೇಸರಿ ಘರ್ಜಿಸಿ ॥

ಸಿಂಹ : (ಘಂಟಾರವ–ಅಷ್ಟ) ಕೆರಳಿಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಖಡ್ಗವನಾಗ ॥ ಕರಕರನೆ ದಂತದಲಿ ಚೂರ್ಣಿಸಿ । ಧರಣಿಗಿಕ್ಕಲು ಕಾಣುತ ॥

[ಯುದ್ಧ , ಪ್ರಸೇನ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ]

ಸಿಂಹ: (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಭರಿತ ರೋಷಾವೇಷದಿಂದಲಿ | ನರಪತಿಯ ಶೋಣಿತವ ಪಾನಿಸಿ || ಕೊರಳೊಳಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಮಣಿಯನು ಕೊಂಡು ವೇಗದಲಿ ||

[ಪ್ರಸೇನನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಯಮಂತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ , ತೆರೆ ಇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಸೇನನ ನಿರ್ಗಮನ , ಸಿಂಹವು ಪುನಹ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಂಬವನ ಪ್ರವೇಶ]

ಸಿಂಹ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಅರರೇ ಧೂರ್ತನೆ ಶಿರ ಖಂಡಿಸುವೆನು | ತೆರಳೆನುತಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ಉರಿಸೂಸುತ ಪಂಚಾಸ್ಯನು ಜಾಂಬವ | ಗೆರಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಹರಿಹರರನು ನಾ ಲೆಕ್ಕಿಸೆ ಧುರದಲಿ | ಚರಣಕೆ ವಂದಿಸುತ | ಭರದೊಳು ಮಣಿಯರ್ಪಿಸದಿರ ಜೀವದೊ | ಳಿರಿಸೆನು ನೋಡೆಂದ ||

ಸಿಂಹ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ನೋಡೆಲೊ ಎನ್ನಯ ದಂಷ್ಟ್ರವನಿದರೊಳು | ಗಾಥದಿ ಶಿರವರಿದು ॥ ಖೋಡಿಯೆ ಕೇಳ್ ನಾಸಾರುವ ಮಣಿಯಂ | ನೀಡೆನು ಭಲ್ಲುಕನೆ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಕೆರಳುತ ಜಾಂಬವ ಮುಷ್ಟಿಯ ಬಲಿಯುತ | ಶಿರಕೆರಗಲು ಭರದಿ ॥ ತೊರೆದಸುವನು ಪಂಚಾಸ್ಯನು ಧರೆಯೊಳ | ಗುರುಳಲು ಪಲ್ಕಿರಿದು ॥

[ಯುದ್ಧ , ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪರಮಶೋಭೆಗಳಿಂದ ಜ್ವಲಿಸುವ | ವರಸ್ಯಮಂತಕಮಣಿಯ ಜಾಂಬವ ॥ ಹರುಷದಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಗುಹೆಯನು ಪೊಕ್ಕು ವೇಗದಲಿ ॥ ತರಳನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲ | ಹುರಿಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ಸುಖದೊಳಗೆ ಇರುತಿರಲು ॥

[ಜಾಂಬವನು ಮಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ವನಪಾಲಕರು ಅಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ವನಪಾಲಕರು : (ಭಾಮಿನಿ) ಚರಿಸಿ ಸೇನೆಗಳಾ ಪ್ರಸೇನನ ಕಾಣದೆ ಅಡವಿಯೊಳು ॥

ವನಪಾಲಕರು : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಹುಡುಕುತ ಗಿರಿಗುಹೆ ಪೊದರೊಳು | ಗಿಡತರುಗುಲ್ಮಗಳಡೆಯೊಳು || ಒಡೆಯನ ಕುರುಪನ್ನರಿಯದೆ | ನಡುಗುತ ಭೀತಿಯೊಳು ||

ವನಪಾಲಕರು : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಘೋರಾರ್ಭಟೆಯೊಳು ಚರಿಸುವ | ಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳು ತಿಂದವೊ || ಬಾರನೆ ಜೀವದೊಳಿರ್ದಡೆ | ತೋರದೆ ಅಡಗುವನೆ ||

ವನಪಾಲಕರು : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಕಾನನಕಯ್ದನುಜಾತನು | ಏನಾಗಿಹನೆನುತೆಮ್ಮಳು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪ ಎಮ್ಮನು ಬೆಸಗೊಳ | ಲೇನೆಂಬೆವು ಶಿವನೆ ॥

[ಸತ್ರಾಜಿತ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ವನಪಾಲಕರು : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಮರುಗುತಲನುಚರರೀಪರಿ | ಪುರಕಯ್ತರೆ ಸತ್ರಾಜಿತ ॥ ನಿರುತಿರಲೊ ಡ್ಡೋಲಗದೊಳು | ಎರಗುತ ಪೇಳಿದರು ॥

ವನಪಾಲಕರು : (ಪುನ್ನಾಗ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳು ಸತ್ರಾಜಿತರಾಯ | ನಾನು | ಪೇಳುವ ನುಡಿಗಳ ಜೀಯ | ಪಾಳಯ ಕೂಡಿ ನಿನ್ನನುಜ ಪ್ರಸೇನನು | ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಬೇಟೆಗೆನುತ ಪೋದನು ನಿನ್ನೆ ||

ವನಪಾಲಕರು : (ಪುನ್ನಾಗ-ಅಷ್ಟ) ಧರಿಸಿ ಸ್ಯಮಂತಕಮಣಿಯ | ದಿವಾ | ಕರನಂತೆ ದೇದೀಪ್ಯತೆಯ ॥ ಕಿರಣದಿ ಪೊಳೆಯುತ್ತ ಚರಿಸಿ ಕಾಂತಾರದಿ | ತೆರಳಿದ ತಾನೋರ್ವನಗಲಿ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ॥

ವನಪಾಲಕರು : (ಪುನ್ನಾಗ-ಅಷ್ಟ) ಅರಸಲು ವಿಪಿನವೆಲ್ಲವನು | ನೃಪ | ನಿರವ ಕಾಣೆವು ಪೇಳ್ವುದೇನು ॥ ದುರುಳ ಮೃಗಂಗಳಿಂದಳಿದನಲ್ಲದೆ ಜೀವ | ವಿರಲು ಗೋಚರಿಸನೆ ಒರೆಯಲರಿಯೆ ಜೀಯ ॥

[ವನಪಾಲಕರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ]

ಸತ್ರಾಜಿತ: (ಕಂದ) ಮರುಗುತ ಚಾರಕನೀ ಪರಿ | ಯರುಹಲ್ ತನ್ನನುಜಾತನ ಗುಣಮಂ ನೆನೆಯುತೆ || ಧರೆಯೊಳಗುರುಳುತ ಜನಪಂ | ಶಿರಮಂ ನೆಗಹುತ ಮೋಹದಿ ಶೋಕಿಸುತಾಗಳ್ ||

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ತೆರಳಿದೆ ಯಾವೆಡೆ ಸಹಜನೆ | ದುರುಳ ಮೃಗಂಗಳು ತಿಂದವೊ ॥ ಭರದೊಳು ಪೋದೆಯೊ ಬೇಟೆಗೆ | ತೊರೆದೆಯೊ ಜೀವವನು ॥

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ವಿರಚಿಸಿ ತಪವನು ಪೂರ್ವದಿ | ತರಣಿಯು ಎನಗೊಲಿದಿತ್ತಿಹ ॥ ಪರಮ ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯನು | ಧರಿಸಿದೆ ನೀನೇಕೆ ॥

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ತನಗಿದು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುತ | ಮಣಿಯನು ನಗಧರನೆನ್ನೊಳು ॥ ದಿನದಿನ ಕೇಳುತಲಿರ್ದನು | ಘನತರದಾಸೆಯೊಳು ॥

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ವನದೊಳು ಗುಪಿತದಿ ಕೃಷ್ಣನೆ | ಮಣಿಯನು ತಾನಪಹರಿಸಲು ॥ ಹನನವ ಗೈದುದೆ ನಿಶ್ಚಯ | ವೆನುತಲೆ ಶೋಕಿಸಿದ ॥

[ಸತ್ರಾಜಿತ ಅಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಾರದರು ಬರುತ್ತಾರೆ]

ನಾರದ : (ಚೌತಾಳ) ಜಯ ನಮೇ ನಾರಾಯಣ । ಭವ ಭಯ ಹರಣ । ದುರಿತ ನಿವಾರಣ । ಜಯ ನಮೇ ನಾರಾಯಣ ॥

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ವಾರ್ಧಕ) ಅನಿತರೊಳಗಂಬರದ ಪಥದಿಂದ ನಾರದಂ | ಚೆನುಮಯನ ನೆನೆವುತ್ತ ಬರಲಾಗ ಸತ್ಕರಿಸಿ | ಘನತರದ ಪೀಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಭಿನಮಿಸೆ ಶೋಕವೇನೆನಲೆಂದನು ||

ಸತ್ರಾಜಿತ: (ವಾರ್ಧಕ) ತನುವ ಬಳಲಿಸಿ ತಪವ ಗೈದುದಕೆ ಭಾಸ್ಕರಂ | ಮಣಿಯನಿತ್ತಿಹನದರ ಧರಿಸಿ ಯೆನ್ನನುಜಾತ | ವನಕೆ ಪೋಗಿರೆ ಕೃಷ್ಣನಪಹರಣಕೋಸುಗಂ ಹನನ ಗೈದ ಪ್ರಸೇನನ ॥

ಸತ್ರಾಜಿತ : (ಭಾಮಿನಿ) ನಿರತ ಬಾಂಧವರಾಗಿ ಬಳಸಿನೊ | ಳಿರುವ ಕಾರಣ ದ್ರೋಹಗೆಯ್ದನು ಪರಮಸತ್ಕುಲಜಾತರಿನಿತೆಸಗಲ್ಲೆ ನಾನಿವರ || ನೆರೆಯೊಳಿಹುದನುಚಿತಗಳನ್ನಲು ||

ನಾರದ : (ಭಾಮಿನಿ) ವರಮುನೀಂದ್ರನು ಪೇಳ್ದ ನಿಜಗಳ | ನರಿತು ಬಹೆ ತಾಳನಕವೆನ್ನುತ ಗಮಿಸೆ ವೇಗದೊಳು || [ನಾರದರು ತರಳಿದ ಬಳಿಕ ಬಲರಾಮನ ಓಲಗ]

ಬಲರಾಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತ ದ್ವಾರಕೆಯೊಳಗೆ ಬಲ ತಾ l ನತ್ಯಧಿಕ ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ll ಇತ್ತನೋಲಗ ವಂದಿ ಮಾಗದ l ರಿಂದ ಕೂಡಿ ll

[ನಾರದರು ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಬಲರಾಮ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ದೂರದೊಳಯ್ತಹ ವ್ರತಿಯ ಕಾಣುತ ರಾಮ | ಸಾರಿ ಬಂದಡಿಗಭಿನಮಿಸಿ || ಭೂರಿ ತೋಷದಿ ಪೀಠವಿತ್ತು ಪೂಜಿಸುತಾಗ | ಸ್ವಾರಿಯಾಗಮನವೇನೆಂದ ||

ನಾರದ : (ಬೇಗಡೆ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳು ಹಲಧರ ಪೇಳ್ವೆನರಿತುದನು | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೀ ಜಗ | ಪಾಲನೆಗೆ ಅವತಾರ ಗೈದಿಹನು | ಪೇಳಲಾರೆನು ಸರ್ವಜನರೊಳು | ತಾಳಿ ದ್ವೇಷವ ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಠುರ | ವ್ಯಾಳಶಯನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ನೀ | ಪೇಳು ಬುದ್ದಿಗಳನ್ನು ದಯೆಯಲಿ ||

ನಾರದ : (ಬೇಗಡೆ-ಅಷ್ಟ) ಅತ್ತೆಯಹ ರಾಜಾಧಿದೇವಿಯೊಳು | ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ಕನ್ನೆಯ | ಮಿತ್ರವಿಂದೆಯ ಮೊನ್ನೆ ಕಲಹದೊಳು ॥ ಎತ್ತಿತಂದಿಹನಗ್ರಭವರು | ನ್ಮತ್ತರಹ ವಿಂದಾನುವಿಂದನು | ಧೂರ್ತರಾಗಿಹರೇಕೆ ನಿಷ್ಠುರ | ವ್ಯರ್ಥ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ಪನೀತನು ॥

ನಾರದ: (ಬೇಗಡೆ-ಅಷ್ಟ) ಕೋಸಲೇಶ್ವರ ನಗ್ನಜಿತುಸುತೆಯ | ವೃಷಭಂಗಳೇಳನು | ಕೇಶವನು ಬಂಧಿಸುತ ಬಾಲಿಕೆಯ || ತೋಷದೊಳು ಲೀಲೆಯನು ತಂದಿಹ | ನೈಸೆ ಮಧುಸೂದನನು ಮಾದ್ರಾ | ಧೀಶಸುತೆ ಲಕ್ಷಣೆಯ ಪಡೆದಿಹ | ಘಾಸಿಮಾಡುತ ನೃಪರ ಬಲವನು ||

ನಾರದ: (ಬೇಗಡೆ-ಅಷ್ಟ) ತೆರಳಿ ಕೇಕಯ ನೃಪನ ಬಾಲಿಕೆಯ | ತಂದಿರ್ಪ ಭದ್ರೆಯ | ಧರಣಿಪಾಲರ ಗೆಲಿದು ಮಾನಿನಿಯ || ತರಣಿಸುತೆ ಕಾಳಿಂದಿಯೊಲಿಸಿಹ | ಸರಸಿಜಾಂಬಕಗೇತಕೀಪರಿ | ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ದಿನ ದಿನ | ಬರಿದೆ ಕಲಹವ ತಂದುಕೊಂಬರು ||

ಬಲರಾಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಬಲ್ಲೆನೈ ಮುನಿಪತಿ ಸತಿಯರ ತಂದಿಹು | ದೆಲ್ಲವು ವಿಹಿತವೆಂದೆ ॥ ಖುಲ್ಲರೊಡನೆ ಕಲಹವ ಗೈಯೆ ನಿಷ್ಠುರ | ಅಲ್ಲ ಎಂದನು ರಾಮನು ॥

ನಾರದ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಹಲಧರ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನನುಜನ ಗುಣ | ತಿಳಿಯದು ನಿನಗೀಗಳು ॥ ಇಳೆಯೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹುದೊಂದಪವಾದವ | ಗಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ॥

ನಾರದ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಉರುತರ ತಪವ ಆಚರಿಸಿ ಸತ್ರಾರ್ಜಿತ | ತರಣಿಯೊಳ್ ಪಡೆದಿರುವ || ವರಸ್ಯಮಂತಕ ತನಗೀಯೆನೆ ಲೋಭದಿ | ಕರುಣಿಸದಿರಲವನು ||

ನಾರದ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಧರಿಸಿ ಕಂಠದೊಳವನನುಜ ಪ್ರಸೇನನು | ತೆರಳಿರೆ ಮೃಗಬೇಟೆಗೆ ॥ ತಿರುಗಿ ಬಾರದೆ ಪೋದ ಮರುಗಿ ಸತ್ರಾಜಿತ | ನರಿತು ತನ್ನಯ ಮನದಿ ॥

ನಾರದ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ಮೂರ್ಖತೆಯೊಳಗೀಗ | ಚಂಡರಿದನುಜಾತನ | ಕೊಂಡಿಹ ರತ್ನವ ಎನುತ ಪೇಳುವನಯ್ಯ | ಖಂಡಿತದಪವಾದವ ||

ನಾರದ: (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ) ಬಂಧುಜನರೊಳು ಕೃಷ್ಣನು | ನಿಷ್ಠುರವ | ತಂದುಕೊಂಬುದೆ ಪ್ರಾಜ್ಞನು || ಚಂದದೊಳು ಬೆಸಸೆನ್ನುತ | ಮುನಿ ನಡೆಯ | ಲಂದು ಬಲ ಖತಿತಾಳುತ ||

[ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇರಿ ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದರೆ ನಾರದರು ಅದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳದೇ ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ , ಬಲರಾಮ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ , ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ–1,2) ಇರಲನಕ ಗೋವಿಂದನು | ಸಂತಸದಿ | ಬರೆ ಕಂಡು ಬಲರಾಮನು ॥ ಪರಿಕಿಸದೆ ಕಿಡಿಸೂಸುತ | ಕುಳ್ಳಿರಲು | ಸರಸಿಜಾಂಬಕ ನಮಿಸುತ ॥

ಬಲರಾಮ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಬರದಿರು ಎನ್ನಿದಿರೆಲೆಲೇ ಕೃಷ್ಣನೆ | ಪರಿಕಿಸೆ ಮೋರೆಯನು ॥ ದುರುಳತ್ವವ ಕೈಗೊಂಡೆಲೊ ಮಾನವ | ತೊರೆದೆಯೊ ನಿಶ್ಚಯವು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-1,2) ಅರುಹಬೇಹುದು ದಯೆಯಲಿ | ಖತಿಯ ತಳೆ | ದಿರುವ ಕಾರಣ ತ್ವರೆಯಲಿ ॥ ಚರಣಸೇವಕನೆನ್ನುತ | ಕೈಮುಗಿಯ | ತಿರುವ ಶ್ರೀಶನ ಕಾಣುತ ॥

ಬಲರಾಮ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಪುಟ್ಟಿದೆಯೇಕೆಮ್ಮನ್ವಯದೊಳು ಕಡು | ದುಷ್ಟನು ನೆಂಟರಲಿ || ಕಟ್ಟಿದೆ ದ್ವೇಷವ ಅಪಹಾಸ್ಯವು ಮಹ | ನಿಷ್ಠುರವಾಯಿತೆಲಾ ||

ಬಲರಾಮ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಬಲನನುಜನ ದೆಸೆಯಿಂದಲಿ ತಮ್ಮಯ | ಕುಲವಳಿದುದುಯೆನುತ ॥ ಹಲವರು ನಿಂದೆಸೆ ಬಾಳುವೆನೆಂತ್ಮೆ | ಗಳಿಸಿದೆ ಕೀರ್ತಿಯನು ॥

ಬಲರಾಮ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಏಕೆ ಸತ್ರಾಜಿತನನುಜನ ಮಡುಹಿದೆ | ಯೇಕೆ ಸ್ಯಮಂತಕವು ॥ ಏಕೆಲೊ ಪಾತಕ ಗೈದಿಹೆ ಖಳರಂ | ತೀ ಕೆಲಸವು ನಿನಗೆ ॥

ಬಲರಾಮ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ನಡೆವೆನು ಭೂಸಂಚರಣೆಗೆ ನಾ ನಿ | ನ್ನೊಡನಿರೆನೀಕ್ಷಣದಿ ॥ ಪಡೆದೆನು ದುಷ್ಕೀ ರ್ತಿಗಳುರೆ ಲೋಕದಿ | ಒಡನುದ್ಬವಿಸಿದಕೆ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಅಷ್ಟ) ಅರಿಯೆ ಪ್ರಸೇನ ಪೋದುದನು | ಅಪ | ಹರಿಸಲಿಲ್ಲವನ ರತ್ನವನು ॥ ಬರಿದೇತಕಪವಾದ ಪೇಳ್ವೆ ಯೆನ್ನೊಳು ದೋಷ ॥ ವಿರದು ಕೋಪವಿದೇತಕಗ್ರಜ | ಸರಿಯೆ ನೀನೀಪರಿಯ ಗೈವುದು ॥

ಬಲರಾಮ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮಣಿಯ ಸತ್ರಾರ್ಜಿತನೊಳೇತಕೆ | ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನುತ ಕೇಳ್ದೆಯ ॥ ಹನನ ಗೈದೆ ಪ್ರಸೇನನನು ದಿಟ | ವೆನುವೆನೀಗ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಅಷ್ಟ) ಪರಮಪಾವನ ರತ್ನವಿದನು | ಯದು | ವರ ಉಗ್ರಸೇನಾಖ್ಯಗಾನು || ಹರುಷದೊಳೀವರೆ ಕೇಳ್ಗೆ ಲೋಭದೊಳಾತ || ಕರುಣಿಸದೆ ತಾನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹ | ನರಿಯೆ ಮುಂದಣ ಸ್ಥಿತಿಯನಗ್ರಜ ||

ಬಲರಾಮ: (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಜಾರ ಚೋರತ್ವಗಳು ನಿನ್ನೊಳು | ಮಾರಿಹುದು ಕಪಟಂಗಳರಿವೆನು || ಯಾರೊಳೀಪರಿ ನುಡಿವೆ ಮಣಿಯಪ | ಹಾರ ಗೈದೆ ||

[ಸೂರ್ಯನ ಆಣೆ , ಚಂದ್ರನ ಆಣೆ , ಭೂಮಿಯ ಆಣೆ , ಅಣ್ಣನಾದ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಆಣೆ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಆಣೆಗಳನ್ನೂ ಬಲರಾಮನು ನಂಬದೇ ಇದ್ದಾಗ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಅಷ್ಟ)(ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಜನನಿ ಜನಕರಾಣೆ ಕೇಳು | ಆ | ಮಣಿಯು ಪ್ರಸೇನನ್ವಾರ್ತೆಗಳು ॥ ಎನಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲ ದುರುಳ ಕೃತ್ಯಂಗಳಿಗೆ ॥ ಮನವ ಗೊಡೆ ನಾನೆಂದಿಗಾದರು ಎಣಿಸಬೇಡನುಮಾನವಗ್ರಜ ॥

[ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲರಾಮನ ಸಿಟ್ಟು ತಣಿಯುತ್ತದೆ]

ಬಲರಾಮ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ –ತ್ರಿವುಡೆ–1) ಇರದಿರಲು ವಂಚನೆಯು ನಿನ್ನೊಳು | ತೆರಳಿ ಬೇಗ ಪ್ರಸೇನನಿರವನು ॥ ಅರಿತು ಬಾ ಸತ್ರಾಜಿತಾಖ್ಯನ | ಹರುಷಗೊಳಿಸೈ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪ್ರೀತಿಯೊಳು ಬಲಭದ್ರಗೊಂದಿಸಿ | ಮಾತುಳಾಂತಕನೆಂದನಗ್ರಜ | ಭೂತಳದೊಳಲ್ಲಿರಲಿ ಸತ್ರಾಜಿತನ ಸಹಭವನ || ಈ ತತ್ತೂಕ್ಷಣವಯ್ದಿ ಜೀವದೊ | ಳಾತನಿರೆ ಕರೆತಹೆನು ಅಳಿದಿರೆ | ರೀತಿ ಅರಿದಯ್ತಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಳ್ಬೆನೆಂದೆನುತ ||

[ಬಲರಾಮನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ನಂತರ]

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಹರುಷದೊಳಗಪ್ಪಣೆಯ ಪಡೆದು ಪೊರಮಟ್ಟಾಗ । ಹರಿಯು ತಾನೇಕಾಂಗಿಯಾಗಿಯರಸಲು ಪೋಗೆ । ತೊರೆದಿರಲ್ಕಸುವ ಸತ್ರಾಜಿತನ ಸಹಭವಂ ಮಣಿಯ ನೆವದೊಳು ಕೃಷ್ಣನು ॥ ಶಿರವರಿದನೆಂದಪಖ್ಯಾತಿ ತಪ್ಪದೆನುತ್ತ । ಕರೆದು ಕೃತವರ್ಮ ಸುಜ್ಯೋತಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯರಂ । ಭರದಿ ಜತೆಗೊಂಡಾಗ ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಯುಪವನದಿ ಚರಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲರಸುತ ॥

[ಕೃತವರ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-1,2) ತುರಗಪಾದದ ಚಿಹ್ನೆಯರಸುತಯ್ದಿದನೊಂದು | ಸರಸಿಯಡೆಯೊಳು ರಕ್ತ ಸುರಿದಿಹುದ ಕಂಡು || ಧುರ ಗೈದು ಕೇಸರಿಯ ನಖದಿ ಕರುಳುಗಿದಸುವ | ತೊರೆದು ಬಿದ್ದ ಪ್ರಸೇನನಿರವ ಕಂಡಾಗ || [ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೇನನ ಶವ ಸಿಗುತ್ತದೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ನೋಡಿದಿರೆ ಯಾದವರು ಕೇಸರಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ | ರೂಢಿಯೊಳು ಬಿದ್ದಿಹನು ಮಣಿಯನುರೆ ಕೊಂಡು || ಓಡಿಹುದು ಸಿಂಹನಿದನರಸಿ ಮರ್ದಿಪೆನೆನುತ | ಗಾಢದಿಂದಲೆ ಮುಂದಕೈದೆ ನರಹರಿಯು|| ಕೃಷ್ಣ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಕರುಳುಗಿದ ಕೇಸರಿಯ ಡಿಂಬ ಭಾಸುರಮಾಗಿ | ಸುರಿವ ಶೋಣಿತದಿಂದಲೊರಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಿ || ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಲ್ಲೂಕ ಪದಚಿಹ್ನೆ | ಧರೆಯೊಳಿರೆ ಕೃತವರ್ಮಮುಖ್ಯರಿಗೆ ತೋರ್ದ ||

[ಮತ್ತೂ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕರಡಿಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಸತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹದ ಶವ ಸಿಗುತ್ತದೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ನೋಡಿದಿರೆ ಭಲ್ಲೂಕವೀಯೆಡೆ | ಮಾಡಿಹುದು ಹರ್ಯಕ್ಷನೊಳು ಧುರ | ರೂಢಿಜರ್ಝರಮಾಗಿ ಧೂಸರವೆದ್ದು ಶೋಣಿತದಿ || ಕೂಡಿ ಕೆಸರಾಗಿಹುದು ಹನನವ | ಮಾಡಿ ಸಿಂಹನ ಮಣಿಯನುರೆ ಕೊಂ | ಡೋಡಿಹುದು ಪಥವಿಡಿದು ಕರಡಿಯನರಸಬೇಕೆನುತ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ಭಲ್ಲುಕನ ಪದಚಿಹ್ನೆಯ | ಪಿಡಿದು ಯದು | ವಲ್ಲಭನು ವನವೀಥಿಯ | ಮೆಲ್ಲನರಸುತ ಪೋಗಲು | ಮುಂದೆ ಮುಂ | ದಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯೊಂದೆಸೆಯಲು ||

[ಕರಡಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೂ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯೊಂದು ಸಿಗುತ್ತದೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ಕಂಡಿರೇ ಋಕ್ಷಗುಹೆಯ | ಮಣಿಯ ಸೆಳೆ | ಕೊಂಡಿದರೊಳಿರ್ಪ ಬಗೆಯ || ಕಂಡು ನಾನೀ ಕ್ಷಣದಲಿ | ಮೃಗನಸುವ | ಪಿಂಡಿ ಬಹೆನತಿ ತ್ವರೆಯಲಿ ||

[ಕೃತವರ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಅಲ್ಲಿ ಜಾಂಬವತಿಯು ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ತೂಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ , ಇಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರು ಭಾಗವತರ ಬಳಿಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅದ್ದಲಾಗಿ ಕಸೆವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಡಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ , ಜಾಂಬವತಿಯು ಅದನ್ನೇ ತೊಟ್ಟಿಲಿನಂತೆ ತೂಗುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ , ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ]

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಶರದಋತು ಪೂರ್ಣಿಮೆಯೊಳುದಯಚಂದಿರಕಾಂತಿ | ಸುರುಚಿರಾನನದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ ವಿಭವದಿಂ | ತರುಣಿಯೊರ್ವಳೆ ಕುಳಿತು ಬಾಲಕನ ತೊಟ್ಟಿಲಂ ಹರುಷದಿಂದಲೆ ತೂಗುತ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಗಿರಿಜೆರಮೆವಾಣಿಯರ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ | ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿ ಮೆರೆವ ಸೌಂದರ್ಯವಿಭ್ರಮಕೆ | ಬೆರಗಾಗಿ ಹರಿಯೊಂದು ಶಿಲೆಯ ಮರೆಯಾಗಿರಲ್ ಪಾಡಿ ತೂಗುತಲಾಗಳು ॥

[ಅವಳ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನು ಒಂದು ಶಿಲೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವತಿ : (ಅಷ್ಟ) ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಸುಕುಮಾರ | ಜೋ ಜೋ ಸದ್ಗುಣಧೀರ ಶೃಂಗಾರ | ಜೋ ಜೋ ಜಾಂಬವ ತರಳ ಪ್ರವೀರ | ಜೋ ಜೋ ಭಲ್ಲೂಕ ರಾಜಾಧಿರಾಜ | ಜೋ ಜೋ ||

ಜಾಂಬವತಿ : (ಅಷ್ಟ) ತಂದೆಯಾಗಿಹ ಜಾಂಬವಂತ ಕೇಸರಿಯ | ಕೊಂದು ತಂದಿಹ ಸ್ಯಮಂತಕಮಣಿಯ || ಚಂದದೊಳದ ನಿನ್ನ ತೊಟ್ಟಿಲ ಬಳಿಯ | ಬಂಧಿಸಿಹನು ನೋಡು ಭಾಗ್ಯಾಂಭೋನಿಧಿಯ | ಜೋ ಜೋ ||

ಜಾಂಬವತಿ : (ಅಷ್ಟ) ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನೆಲ್ಲ ಕೊಡುವುದು ನೋಡು | ಹೃಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಪಿಡಿದು ನೀನಾಡು || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿದಕೆ ಸಮಾನತೆ ಜೋಡು | ಇಷ್ಟಾದರಿಲ್ಲ ನೀ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡು | ಜೋ ಜೋ ||

[ಶಿಲೆಯ ಮರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿ ಪಾಡುತ | ತರಳನನು ತೂಗುತ್ತಲಿರಲದ | ನರಿತು ಶ್ರೀಹರಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವನಾಗ ಮೊಳಗಿಸಲು ||

[ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನು ಉದುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವತಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅರರೆ ಪಿತ ನಾ ಕೆಟ್ಟೆ ಬಾ ಬಾ | ಪರಮಭೀಕರಮೇನಿದೆನ್ನಲು ॥

[ಜಾಂಬವತಿಯು ಹೆದರಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಅಬ್ರ) ಕೆರಳಿಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಜಾಂಬವ ಬಂದು ಪರಿಕಿಸುತ ॥

[ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಜಾಂಬವ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಮಗಳನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಆರೋ ಎನ್ನಯ ಗುಹೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿ ॥ ಸೇರಿದೆಯ ಪೆಸರೇನು ಬಂದಿಹ | ಕಾರಣಂಗಳಿದೇನಿದು ॥ ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ವಸುದೇವನಾತ್ಮಭವನು | ದ್ವಾರಕೆಯೊಳ್ | ವಸತಿಯಂ ಗೈದಿರ್ಪೆನು || ಪೆಸರು ಕೇಳೆನ್ನ ಜಗದಿ | ಕೃಷ್ಣನಂ | ದುಸಿರುವರು ಪ್ರಖ್ಯಾತದಿ ||

ಜಾಂಬವ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಅರರೆ ಬಾಲೆಯ ಬೆದರಿಸಿದಂದವ ॥ ಅರುಹದಿರೆ ಶಿರವರಿದು ಶ್ರೋಣಿತ । ಧರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲುವೆ ನೋಡೆಲಾ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ವರ ಸ್ಯಮಂತಕಮಣಿಯನು | ಎನ್ನ ಸಖ | ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರಲದರನು ॥ ಬರಸೆಳೆದು ನೀನೀಗಳು | ತಂದುದ | ನ್ವರಿತು ಬಂದಿಹೆ ಒಯ್ಯಲು ॥

ಜಾಂಬವ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಎನ್ನ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮದೊಳು ಹರ್ಯಕ್ಷ ॥ ನನ್ನು ಮಡುಹಿ ಸ್ಯಮಂತಕದ ಮಣಿ । ಯನ್ನು ನಾ ತಂದಿರ್ಪೆನು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪ–2) ವಿಹಿತದಿಂದಲೆ ಮಣಿಯನು | ಕೊಡುಯೆನ್ನೊ | ಳಹಿತಬೇಡೈ ಛಲವನು || ಕುಹಕಿಯಂದದಿ ಗೆಯ್ಯಲು | ಪೋಪೆ ನೀ | ಮಿಹಿರಸುತನೆಡೆಗೀಗಳು ||

ಜಾಂಬವ : (ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟ) ಅಲ್ಲ ನಾ ಬಡ ಮೃಗವು ತ್ರೇತಾಯುಗ ॥ ದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಹ ದ್ವಾಪರೋದ್ಭವ | ಜಳ್ಳುಮಾನವ ನಿನಗೆಲಾ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಒದರುವುದೇತಕರಣ್ಯದಿ ಜನಿಸಿದ | ಮದಗಜ ಮಾನವಗೆ ॥ ವಿಧಿಯೊಳು ವಶವಹುದೆಲೆ ಭಲ್ಲೂಕನೆ | ನಿಧನವ ಗೆಯ್ಯುವೆನು ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಖುಲ್ಲನೆ ತಿರ್ಯಕ್ ಪ್ರಾಣಿಯೊಳ್ ಜನಿಸಿಹ | ಭಲ್ಲುಕನೆಂದರಿತೆ ॥ ಅಲ್ಲೆಲೊ ನಾ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಯಾಕಳಿಕೆಯೊ | ಳಲ್ಲುದಿಸಿಹೆ ಕೇಳು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿಹ ಭೂತಾತ್ಮಗಳಾ ಪರ | ಮೇಷ್ಠಿಯೊಳೊಗೆದಿಹುದು ॥ ತಟ್ಟನೆ ಪೇಳಹಂಕರಿಸದೆ ನೀ ಗೈ | ದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೇನು ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ)(ನಿಧಾನ) ವಾರಿಜಸಖನೊಳು ಶಪಥವ ಗೈಯುತ | ಮೇರು ಮಹೀಧರವ || ಸಾರುತಲೊಂದಿನ ಏಕೋವಿಂಶತಿ | ವಾರದಿ ಸುತ್ತಿಹೆನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಅಳೆದಿಹೆನೊಂದೇ ಪದದೊಳಗೆಲೆ ಮೃಗ | ಇಳೆಯೆಲ್ಲವ ನಾನು ॥ ಬಲ ಪೌರುಷವಿನ್ನೇನೆಸಗಿಹೆ ನೀ | ತಿಳುಹೆನಗೀಕ್ಷಣದಿ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ದಶ್ಯಾಸ್ಯನ ಸೇನಾ | ವ್ರಾತದ ದರ್ಪದಲಿ ॥ ಘಾತಿಸಿದೆನು ತೃಣದಂದದಿ ಮನುಜನೆ | ಖ್ಯಾತಿಯ ನೀನರಿಯೆ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ತೋರೆಲೊ ವಿಕ್ರಮ ಮುದಿ ಭಲ್ಲೂಕನೆ | ಮಾರಾಂತೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ಯಾರೊಳು ಪೌರುಷ ನುಡಿವೆಯ ಯಮಪುರ | ದಾರಿಯ ಪಿಡಿಸುವೆನು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ)(ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕಿರಿಬೆಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ನಾನು | ಗೋವರ್ಧನ | ಗಿರಿಯನ್ನು ನೆಗಹಿರ್ಪೆನು || ವರಮಹಮೇರುಪರ್ವತಕಂಜೆ ನಿನಗಂಥ | ಗಿರಿಯ ಕೀಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ||

ಜಾಂಬವ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ)(ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಶರಧಿಗೆ ಸೇತುವನ್ನು | ಬಂಧನಗೈಯು | ತ್ತಿರೆ ರಜತಾದ್ರಿಯನ್ನು ॥ ಧರೆಯಿಂದ ನೆಗಹೆ ಭರ್ಗನು ಬಂದು ಎನ್ನೊಳು | ಪರಮ ಸಖ್ಯವ ಗೆಯ್ದನು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು | ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ | ಧರೆಯನ್ನು ಒಯ್ದಿರ್ಪನು | ತೆರಳಿ ನಾನಾತನ ವಧಿಸಿ ತಂದಿಹೆ ವಸುಂ | ಧರೆಯ ನೀನದ ಬಲ್ಲೆಯ ||

ಜಾಂಬವ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಎಲ್ಲಿ ವರಹನು ನಿನಗು ತತ್ಸಂ | ಬಂಧವೆಲ್ಲಿಹುದಲ್ಪ ಮಾನವ ॥ ಬಲ್ಲಿದರ ಪೆಸರಿಡಿದು ಜೀವಿಪೆ | ಯಲ್ಲ ಮರುಳೆ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮರೆಯೆ ಪಿಂದಿನ ಭವದ ಜ್ಞಾನಗ | ಳಿರುವರೆಲೆ ತಿರ್ಯಕ್ಕು ಜೀವನ ॥ ಧರಿಸಿರುವ ಮೃಗ ನಿನಗೆ ಪೂರ್ವ | ಸ್ಮರಣೆಯಿಹುದೆ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಹಿಂದಿನ ಭವಸುಕೃತಗಳು | ಒಲ | ವಿಂದಲೆ ಸುಜ್ಞಾನಗಳು ॥ ಬಂದಾತ್ಮಗೆ ಪರಗತಿಯ | ತಾ | ಹೊಂದಿಪುದರಿತುಕೊ ಸ್ಥಿತಿಯ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಭೈರವಿ–ಏಕ) ಒದರಿದಿರೆಲೊ ಪೌರುಷವ | ಎಲೆ | ಮುದಿಮೃಗ ಬಲಸಾಹಸವ || ಕದನದಿ ತೋರಿಸು ಬೇಗ | ನಿನ | ಗೊದಗಿತು ಮೃತಿ ನೋಡೀಗ ||

[ಯುದ್ದ , ಜಾಂಬವ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ತನ್ನ ಪಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ)(ರೂಪಕ ಅಥವಾ ಕೋರೆ) ಅರರೆ ಎನ್ನೊಳಿಷ್ಟು ಛಲದಿ | ಧುರವಗೆಯ್ದರಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವಂ ॥ ಬರೆಯ ಸೃಜಿಸಿದಂಥ ಮಹಾ | ಪುರುಷ ನೀನೆಲಾ ॥

[ಯಾರು ನೀನು ನಿಜ ಹೇಳು ಎಂದು ಜಾಂಬವ ಕೇಳಿದಾಗ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಆರು ನಾನಾದರೇನು | ತೋರು ನಿನ್ನ ಸಹಸವೆನುತ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷನಾಗ ಕ್ರೋಧ | ವೇರಿ ನಿಂದಿರೆ ||

[ನಾನು ಯಾರಾದರೆ ನಿನಗೇನು ನೀನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡು ಎಂದಾಗ ಜಾಂಬವ ಪುನಹ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಲಿದು ಕ್ರೋಧಾ | ವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಜಾಂಬವಂತ ॥ ತಟ್ಟನೆರಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟು ಛಲದಲಿ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಅರರೆ ಭಲ್ಲೂಕ ನಿನ್ನ | ಶಿರವ ಚೂರ್ಣಗೆಯ್ವೆನೆನುತ || ಭರದಿ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆರಗೆ | ಕೆರಳಿ ಜಾಂಬವ ||

[ಪುನಹ ಯುದ್ದ , ಜಾಂಬವ ಮತ್ತೆ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ರಾಮನನ್ನು ನೆನೆದು ರಾಮಾ ರಾಮಾ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ)(ರೂಪಕ ಅಥವಾ ಕೋರೆ) ಸ್ಥಿರಚರಾದಿ ಸಕಲಭೂತ | ಭರಿತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿನ್ನೊ ॥ ಳಿರುವುದೆಂದೆ ತಿಳಿದೆ ನಿಜವ | ನರುಹಬೇಹುದು ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಶರಣನಿಂತೆನಲಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ | ಕರುಣದೊಳು ಕ್ಷಮೆಯಾಂತು ವೇಗದಿ | ಧರಿಸಿದನು ಶ್ರೀರಾಮ ರೂಪವ ಅತಿ ವಿಲಾಸದಲಿ ॥

[ಕೃಷ್ಣನು ಶ್ರೀರಾಮನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣನ ವೇಷಧಾರಿಯೇ ಚಕ್ರವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಹಿಡಿದು ನಿಂತರೆ ಸಾಕು]

ಜಾಂಬವ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪರಿಕಿಸುತ ಜಾಂಬವನು ನೇತ್ರದಿ | ಸುರಿಸುತಾನಂದಾಶ್ರುವನು ಥರ | ಥರಿಸಿ ಬಂದಡಿಗೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ದೈನ್ಯದಲಿ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮೋಹನ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ರಾಮ ರಾಘವ ದಶರಥಬಾಲ | ಜಯ | ಸೀತಾಲೋಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರಾಮ ದಶಾಸ್ಯವಿಮರ್ದನ ಜಯ ಜಯ | ರಾಮ ರಾಮ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ಗುಣಾಕರ ॥ ಅ.ಪ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮೋಹನ-ಕೋರೆ) ಹರನಾ ಚಾಪವ ನೆಗಹಿದ ಧೀರ | ಧರಣಿಜೆಪತಿ ಶೂರ | ವರಜಾಮದಗ್ನಿಮದಹರ | ದುರುಳರ ಸಂಹಾರ | ವರಪಿತನಾಜ್ಞಾನುಸಾರ ॥ ತೆರಳಿ ವಿಪಿನದೊಳು ದುರುಳ ವಿರಾಧನ | ತರಿದು ಮುನೀಶರ ಪೊರೆದಿಹ ಮಹಿಮನೆ ॥ ರಾಮ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಂದ) ಚರಣಕೆ ವಂದಿಸಿ ನುತಿಸುವ | ಶರಣನ ಕಾಣುತ ಶ್ರೀಹರಿ ಎನ್ನೀತೆರದೊಳ್ ॥ ಪರಿಪರಿ ನುತಿಸುವುದೇತಕೆ | ಕೊರತೆಗಳೇನಿದೆ ಮನದೊಳಗರುಹೆನಲಾಗಳ್ ॥

ಜಾಂಬವ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ) ದುಷ್ಟಮರ್ದನ ರಕ್ಷಿಸೊ | ನಿನ್ನೊಳು ಧುರ | ಗೊಟ್ಟಿಹೆನದ ಕ್ಷಮಿಸೊ ॥ ಪ ॥ ಕೆಟ್ಟಹಂಕಾರಪಥಕೆ | ಎನ್ನಯ ಮನ | ಗೊಟ್ಟೆನು ದಯವಿರಿಸೊ | ಹೇ ದೇವ ॥ ಅ ಪ ॥

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಶರಣನೆಯವಧರಿಸು | ಪಿಂದಕೆ | ಒರೆದಿಹೆನದ ಸ್ಮರಿಸು || ದರುಶನವೀಯುವೆ ಮುಂದಿನ ಯುಗದೊಳ | ಗಿರು ನೀನಾವರೆಗೆಂಬುದ ಮರೆತಿಹೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಕರುಣಿಸು ರತ್ನವನು | ಪೊಂದಿಹೆ | ಬರಿದಪಕೀರ್ತಿಯನು || ತೆರಳುವೆ ನಾ ಎನಲಾಕ್ಷಣ ಜಾಂಬವ | ಹರಿಪದಕಭಿನಮಿಸುತಲಿಂತೆಂದನು ||

[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಾಂಬವತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಳು]

ಜಾಂಬವ : (ವಾರ್ಧಕ) ಆದಿದೇವರ ದೇವ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮುಳಿದು ನಾ | ಕಾದಿದಪರಾಧಪರಿಹಾರಕೆನ್ನಯ ಸುತೆಯ | ಮೋದದಿಂದೀಯುವೆನು ಜಾಂಬವತಿಯೆಂಬಿವಳ ಸಾದರದಿ ಸ್ವೀಕರಿಪುದು ||

[ಕೃಷ್ಣ-ಜಾಂಬವತಿಯರಿಗೆ ಆರತಿ ಎತ್ತುವರು]

(ಚೌತಾಳ) ಶ್ರೀಸರಸಿಜ ನೇತ್ರೆಯರು | ತೋಷದಿ ನಡೆತರುತವರು || ಭೂಸುರರೊಲಿದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ | ಸೇಸೆಯ ತಳಿದು ಕೀರ್ತಿಸೆ ಮುದದಿಂದ || ಮಾಸದ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆಯಿರೆನುತ ಸ | ರ್ವೇಶನಿಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿದರು || ಶೋಭಾನೆ ||

* * * * *